

מכתבים

הביצה

והגבר

מן המפורסמות הוא, שדוברי משרדי הממשלה, הם הישרים, הכנים, האינטלי גנטיים ביותר שכלל סקירי הממשלות בי מיוחדת-היתרון.

למשל, דוברו של שר-המסחר-היהודי ייה חיים בר-לב, גילה תגלית מרערי שה, כי לא התרגי גולות אלא עקרות הבית הישראליות הן האשמות במח-סור בביצים.

זהו גישה לא רגונה כלפי עקרות הבית, שהרי גם ה גברים בישראל אי-נם מטילים ביצים... עד להעלאת המחירים האחרונה.

יוסף שריק, תל-אביב

שריק

גליה ישי

ליזכרו של חבר

רומן שרון ז"ל

ומה יצא לנו? — מדינת בוש! סדום ועמורה! מדינה שבה אדם לאדם כלב בכל שטחי החיים. מחדל הטרמפים הוא רק נקודת-מבט אחת, המראה את פרצופינו הכלביים.

איזה

מוות טיפשי

לזכרו של חבר קרוב שהלך לעולמו

אדם לאדם

כלב!

איך מאותמים היום, במדינת-ישראל, לנהג שיעצור טרמפ? מראים לו אצבע כלפי מטה, כמו שמצוים על כלב לשבת! (תן טרמפ לחתיכה, העולם הזה 1901). בזמן קום המדינה היו סימני היד קצת יותר מנומסים. אך איפה היום ואיפה אלו... חלמנו על מדינה שתהיה סמל המוסר —

כדמי ימיה רומן שרון ז"ל: רומן איך הלכת איך. / אין מילים לגודל האבסורד, אין. / המומים ללא דימעה / רק הלם — דומייה. / רק אתמול שרנו וחיינו, / אתמול צחקנו, התבדחנו. / אהבת את החיים / ידעת אותם, ניצלת אותם. / כל רגע כל שנייה / כמו ידעת מה יהיה סופם. / היית אדם, איש אמיתי, / ללא גינונים של עולם היצוני. / רק התחלת וכבר גמרת. / שירת החיים כה קצרה / ה מביאה לגיוחך ומבוכה. / איזה מוות טיפשי.

גליה ישי, תל-אביב

כשלון חרוץ

למדיניות

לראשונה מפעילים השילטונות צווי הגי בלה נגד חבר הוועד היום הדרוזי עסאם אל-חטיב.

כידוע, אל-חטיב הוא אחד הפעילים ב כולטים בעדה הדרוזית, הנלחמים נגד מדיניות הממשלה, מדיניות הפקעת האד-מות, הפרד ומשול, ונגד גיוס חובה של צעירים דרוזים.

הוועד היום הדרוזי רואה בצווי הגבלה (המשך בעמוד 8)

הדואר הצבאי של העולם הזה

שבת, כך יכלו להפסיק את תזוזת הכוחות. מושאל רחמים, ד"צ 3357

המחדלים

תברכו על חשיפת האמת בנושא המי חדלים.

לדעתי יש צורך לדרוש בנושא ללא הפסק, כדי לא לאפשר את הרדמת הציבור. רס"ד ברוך גלים, ד"צ 2904

מיכתב לעורך

אני שולח לכם קטע זה שניקרא מיכתב לעורך — בעיקבות גל השביתות.

הקטע ניכתב בעיקבות המאורעות, ובא לתאר את הרגשת החיילים כאן: שאנו בלילות קרים שומרים, אתם בבית ישנים.

בבוקר שאנו קמים, אתם תה של בוקר שותים.

שאנו את הטנקים מנעים, אתם את מכור ניתכם מתנעים.

וכאשר לשטח אנו יוצאים, אתם על שביתות מכריזים.

עליכם להבין שהזמן פשוט לא מתאים לעניינים שבעיניכם נראים כגדולים.

דויד רחלזין, ד"צ 3071

ליזכרו של "רב הלוח"

נבקשכם בדרך צנועה זו להביע תנחור מינו הכנים על פטירתו של "רב הלוח" ריכרד לוי ז"ל.

לבטח לא נחדש לכם, אם נספר שהו"ל הנ"ל, כחייל נאמן, הפגין נוכחות מסיבית בכל החזיתות, מקומו לא נפקד משום מעוה, טנק, תעוז ואף מטוס.

א. אמיר, ד"צ 3030

סטירת-לחי

העובדה שאנו נמצאים למעלה מחודש אחרי הבחירות, והגיליון עדיין מגיע אלי מדי שבוע, נתנה סטירת-לחי לאחדים מה-חברה שטענו שהעסק ייפסק ב-31 ל-דצמבר.

רב"ט עופר קוק, ד"צ 2081

בעיות קטנות גדולות

ברצוני לשבח במיוחד את תשומת הלב שהעיתון מקדיש לבעיות שיגרת היום-יום של החיילים בחזית.

בטוח אני שהכתבות והתצלומים יעוררו את הנוגעים בדבר.

ירשם לזכותכם, שלא החשבתם נושאים כמו המזון וההיגיינה של חיילי צה"ל באפריקה, כנושאים שלא נאה להעלותם על הכתב, כפי שעשו שאר עיתוני המדינה.

רב"ט יקותיאל צבע, ד"צ 2081

זהו לדעתנו תעודת עניות לכומר השיי פוט של אנשים מבוגרים.

ממל עמרי שוחטוביץ, סגן ברוך כהן, רב"ט אורי חזן, סמ"ר יהודה מוטוצר, סגן ברוך קויפמן, צה"ל

פאטה מורגאנה

כחייל מילואים המשרת מיום-הכישרים, אני מבטא את ריגשותי וריגשות חברי עלי ידי הקאריקטורה המצורפת:

מאיר שטצבר, ד"צ 2816

היסתאבות

עד לחיכן הגיעה ההסתאבות בצה"ל? במסיבת חנוכה לחיילים בתיאטרון ירו-שלים, השתתפו:

- להקת כוורת,
- להקת הנח"ל,
- צוות הווי פיקוד מרכז.

והאמנים: יוסי בנאי, אברהם מור, אילי גורליצקי, גיל אל-דמע, שלמה ניצן, נירה רבינוביץ, שושנה דאמרי, מנחם זילברשטיין, איציק בן-מלך.

שלוש להקות ותישעה אמנים. ואילו אלינו מעבר לתעלה, לא הגיע ב-חנוכה אפילו אמן אחד!

מרדכי ברידגן, צה"ל

רק לא בשבת

ברצוני להגיב על הידיעות בדבר ביצוע הסכם הפרדת הכוחות גם ביום שבת.

לדעת, למרות שאינני דתי, צריך היה צה"ל להימנע מפעולה זו בשבת שהוא יום קדוש לעם ישראל ומהווה נכס רוחני.

כשם שהפסיקו את חיפוש חללינו ביום

זוגות הגרביים ושאר הפריטים שהיה עלי לקנות מכספי הפרטי?

האם יתנו את הדין האחראים למחדלי האפסנאות?

אני נחמיאם, צה"ל

"פלייבוי" לחיילים

אנו קבוצת חיילים המשרתים בקו ה קידמי, מוצאים לנחון להביא לידיעתכם העתק מיכתב ששלחנו לסגן שר-החינוך זבולון המר:

ברצוננו למחות על סירובך לאשר הבאת חוברות פלייבוי לחיילי צה"ל היושבים אי-ישם בגבולות מדינתנו הארוכים, שאינם זוכים לראות את בנות המין השני כלל.

לדעתנו אין בזה שום פסול — ועצם המחשבה להדרדרות מוסרית של חיילי צה"ל נשואים, בעלי מיספחות וסדירים, נראית לנו קטנונית ונאיבית.

פינת הסטודנט המגויים

עתודאים מגיבים

כך, נדהמנו והתמרמרנו לקרוא את מיכתבו של סגן אהוד ויצמן, בו הוא טוען, משום מה, כי המילחמה "מסחה" עלינו וכי אנו נותרנו בלתי-מגויים.

אין אנו יודעים מהיכן שואב סגן ויצמן את ידיעותיו בנושא. מכל מקום, ברצוננו להעמידו על חסותת החמורה בדבריו.

יתר על כן, אין אנו יודעים כלל מה יעלה בגורל לימודינו, ויתכן מאוד ש-כלל לא נלמד השנה.

קבוצת עתודאים, ד"צ 2633

משום מה מנסים כל מיני טיפוסים קיקיוניים לפתור את בעיות כוח האדם של צה"ל על-ידי הצעת מקורות כוח-אדם שונים.

כך, למשל, פורסם בעיתונכם מיכתבו של אהוד ויצמן, המציע לגייס את ה-עתודאים. ובכן, לידיעתו: הרבה עתו-דאים (כל הרפואנים, למשל) משרתים באופן רצוף זה חודשים רבים, זמן רב לפני שמר ויצמן הנכבד חלם בכלל על לבישת מדים.

יתר על כן: הם משרתים בתפקידים אחראיים ובמקומות שספק רב אם מר ויצמן הנכבד היה בהם אי-פעם, שכן אילו שירת שם, היה פוגש בנו.

אשר הירשברג, רפואה שנה ב', שרון פלורו רפואה שנה ב', מאיר וציר רפואה שנה ב', אמנון נתנאלי רפואת שיניים שנה ג', דני גרופמן רוקחות שנה ג', צה"ל

בעיקבות מיכתבו של סגן אהוד ויצמן (העולם הזה 1900), הגנו להבהיר כמה עובדות, לפותר" העמותים בנושא ה- גיוס לצה"ל.

לוחמנו האמיץ אהוד, לא ברור לנו מה הניע אותך להוציא דברי בלע על ציבור רחב של עתודאים.

לידיעתך, אהוד יקר: העתודאים, רוי-בם ככולם מגוייטים, מי מיום-הכיפיר רים, מי עוד הרבה לפני כן, ומי זמן מה לאחר מכן. הם פרושים מרמת-הגולן, לאורך הביקעה ועד לאפריקה.

הם תורמים את חלקם למאמץ המילחמ-תי, לפחות בשווה אליו.

כמו-כן, מעניין שראש אכ"א לא מסכים לדעתך הקובעת: "ברור כי לא ניתן להרכיב מהם יחידות קרביות מעולות."

רב"ט משה רוזנבר, רב"ט יצחק שפטר, חמו צינור, ערו נורדנברג, יהונתן כהן, יעקב חזון, רפאל ערבות, שלמה לונטה, דויד שרונה, אישע פורת, דויד וישליצקי, ראובן הקנר, ד"צ 1340

אנו קבוצת עתודאים המשרתים ב-צבא מזה חודשים רבים (יש מאיתנו, המשרתים ברציפות מחודשי הקיץ — כמעט חצי שנה, וכל השירות הזה אף אינו נתשב לנו כחלק משירותנו הסדיר, אלא כשירות מילואים מיוחד).